A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2012. február 14.*

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — BIGAB közösségi szóvédjegy — Feltétlen kizáró ok — A rosszhiszeműség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-33/11. sz. ügyben,

a **Peeters Landbouwmachines BV** (székhelye: Etten-Leur [Hollandia], képviseli: P. Claassen ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: P. Geroulakos, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

az **AS Fors MW** (székhelye: Saue [Észtország], képviselik: M. Nielsen és J. Hansen ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának a Peeters Landbouwmachines BV és az AS Fors MW közötti törlési eljárással kapcsolatban (R 210/2010-1 sz. ügy) 2010. november 4-én hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök (előadó), F. Dehousse és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. január 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2011. május 11-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. április 27-én benyújtott válaszbeadványára,

mivel az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítéstől számított egy hónapon belül a felek egyike sem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék az előadó bíró jelentése és az eljárási szabályzat 135a. cikke alapján úgy döntött, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2005. március 31-én a beavatkozó az AS Fors MW a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL 2009. L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a BIGAB szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 6., 7. és 12. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

– 6. osztály: „Nem nemesfémek és ezek ötvözetei; nem elektromos fémkábelek és fémvezetékek; egyéb fémtermékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; fémkonténerek (tároláshoz, szállításhoz)”;

– 7. osztály: „Gépek és szerszámgépek; motorok (a szárazföldi járműmotorok kivételével); tengelykapcsolók és hajtószíjak (a szárazföldi járművek céljára készültek kivételével); nem kézi működtetésű mezőgazdasági eszközök; vontatógépek; daruk (emelőgépek)”;

– 12. osztály: „Járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; trélerek horgos emelővel; billenőszekrényes trélerek; szállító trélerek; fatrélerek”.

4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2005. november 7-i 45/2005. számában tették közzé, és 2006. március 20-án a BIGAB védjegyet a 4363842. szám alatt közösségi védjegyként lajstromozták.

5 2007. szeptember 6-án a felperes, a Peeters Landbouwmachines BV törlés iránti kérelmet nyújtott be e védjeggyel szemben az OHIM-nál valamennyi lajstromozott áru tekintetében. E kérelem alátámasztása végett hivatkozott törlési okok a következőkön alapultak: a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja), a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésével (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdése) együttesen értelmezett 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja), a 40/94 rendelet 8. cikke (3) bekezdésével (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (3) bekezdése) együttesen értelmezett 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontja).

6 A felperes lényegében azt rója fel a beavatkozónak, hogy a vitatott védjegy bejelentésekor rosszhiszeműen járt el. E lajstromozási kérelemmel ugyanis a beavatkozónak az volt az egyetlen célja, hogy akadályozza a felperest mezőgazdasági termékek BIGA védjegy alatti forgalmazásának folytatásában, és ezt annak ellenére, hogy a felperes ez utóbbin korábbi joggal rendelkezett.

7 A 2009. december 4-i határozatával a törlési osztály a törlés iránti kérelmet teljes egészében elutasította.

8 2010. február 2-án a felperes a törlési osztály határozata ellen a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz.

9 A 2010. november 4-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa elutasította e fellebbezést, lényegében a következő okokkal indokolva:

– a 207/2009 rendelet által bevezetett jogi szabályozás az „első bejelentő” elvén alapul abban az értelemben, hogy a közösségi védjegy tulajdonjogát nem a korábbi használat, hanem a korábbi lajstromozás keletkezteti;

– az ettől a szabálytól való egyik eltérésről a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja rendelkezik, amely szerint a közösségi védjegyet törölni kell, ha a jogosult a megjelölést rosszhiszeműen jelentette be lajstromozásra, és a rosszhiszeműség e rendelkezés értelmében „olyan tisztességtelen gyakorlat, amely nem éri el az elfogadott kereskedelmi gyakorlatok szintjét”;

– a felperes nem bizonyította, hogy a beavatkozó rosszhiszeműen járt volna el;

– a BIGAB védjegyet ugyanis 1991 óta használta az első időben a védjegy jelenlegi jogosultjának elődje, utána maga a jogosult, azaz a beavatkozó, míg a felperes csak 1996-ban kezdte meg a BIGA megjelölés használatát;

– e körülményhez adódik az is, hogy a vitatott megjelölés annak a társaságnak a cégnevéből származik, amelyet a beavatkozó később megszerzett, amely a Blidsberg Investment Group BIG AB volt;

– a beavatkozó ennélfogva kérhette e védjegy közösségi védjegykénti lajstromozását, hogy annak oltalmát európai szinten erősítse; a felperes is élvezhette ugyanezt a szabadságot, de nem fordított gondot arra, hogy a BIGA megjelölést közösségi védjegyként lajstromoztassa, pedig 1996 óta használta azt;

– e következtetéseket nem kérdőjelezi meg a Bíróság C-529/07. sz. Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben 2009. június 11-én hozott ítélete (EBHT 2007, I-4893. o.), mivel a beavatkozó alapvető és korábbi szándéka védjegyének európai szinten történő oltalmazása volt, és nem a felperes akadályoztatása a BIGA védjegy használatában; e szándék egyik jelét képezi az, hogy a beavatkozó az Európai Unió több országában használta a vitatott védjegyet, mielőtt közösségi védjegykénti lajstromozását kérte;

– e tekintetben nem fontos, hogy a beavatkozó tudta, vagy legalábbis tudnia kellett volna, hogy a felperes a lajstromozás iránti kérelem benyújtásakor használta a BIGA megjelölést, valamint hogy a felperes érvényesíteni tudta volna-e a BIGA nem lajstromozott védjegyen a jogi oltalom valamely fokát a Hágában, 2005. február 25-én aláírt a szellemi tulajdonjogra vonatkozó Benelux egyezmény (védjegyek és formatervezési minták) 2.4. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján, mivel bizonyított, hogy a beavatkozó joga mindenképpen korábbi volt.

A felek kérelmei

10 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– a Törvényszék kötelezze az OHIM-ot a törlési kérelemmel érintett közösségi védjegy törlésére, vagy másodlagosan kötelezze az OHIM-ot a törlési kérelemmel érintett közösségi védjegy törlésére a 7. osztály tekintetében;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

11 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az első ízben a Törvényszék előtt hivatkozott bizonyítékok elfogadhatóságáról

12 Az OHIM vitatja a felperes által az első ízben a Törvényszék előtt hivatkozott bizonyítékok elfogadhatóságát. A keresetlevél 19. és 20. mellékletéről van szó, amelyek a beavatkozó honlapja különböző oldalainak másolatait, illetve egy keresőmotorból származó a BIFA, a FARMA és a NIAB védjegyekre vonatkozó oldalak különféle kivonatait tartalmazzák.

13 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 65. cikke értelmében a Törvényszékhez benyújtott keresetek a fellebbezési tanácsok által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak, és a hatályon kívül helyezés iránti kereset keretében a megtámadott jogi aktus jogszerűségét a jogi aktus elfogadásakor fennálló ténybeli és jogi elemek alapján kell vizsgálni. Így az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első ízben előtte benyújtott bizonyítékok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. Ugyanis ezeknek a bizonyítékoknak az elfogadása a Törvényszék eljárási szabályzata 135. cikkének 4. §-ába ütközik, amelynek értelmében a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát (a Törvényszék T-162/08. sz., Frag Comercio Internacional kontra OHIM – Tinkerbell Modas [GREEN by missako] ügyben 2009. november 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 17. pontja).

14 Következésképpen, mivel a vitatott bizonyítékokra első ízben a Törvényszék előtt hivatkoztak, ezeket elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

15 A felperes keresete alátámasztására egyetlen, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozó jogalapot hoz fel. A felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a beavatkozó az OHIM előtt rosszhiszeműen járt el a vitatott megjelölés közösségi védjegyként történő bejelentésekor.

16 Amint arra a fellebbezési tanács jogosan hivatkozott a megtámadott határozat 20. pontjában, a közösségi védjegy–lajstromozási rendszer az „első bejelentő” elvén alapul a 207/2009 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján. Ezen elv értelmében valamely megjelölés csak akkor lajstromoztatható közösségi védjegyként, ha egy korábbi védjegy azt nem akadályozza, legyen szó közösségi védjegyről, valamely tagállamban vagy a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál lajstromozott védjegyről, nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyről vagy akár nemzetközi megállapodás alapján az Unióra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyről. Azonban a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésének esetleges alkalmazásának sérelme nélkül harmadik személy által egy nem lajstromozott védjegy puszta használata nem akadályozza azt, hogy azonos vagy hasonló védjegyet lajstromozzanak azonos vagy hasonló áruk vagy szolgáltatások tekintetében.

17 Ezen elv alkalmazását árnyalja különösen a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja, amelynek értelmében a közösségi védjegyet a hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be

lajstromozásra. Az erre az indokra hivatkozó törlést kérelmezőre hárul, hogy bizonyítsa azokat a körülményeket, amelyek igazolják, hogy a jogosult a közösségi védjegyre vonatkozó lajstromozási kérelem benyújtásakor rosszhiszemű volt.

18 A Bíróság több pontosítással is élt annak módjával kapcsolatban, hogy hogyan kell a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti rosszhiszeműség fogalmát értelmezni (lásd analógia útján a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítéletet). Megemlítette így, hogy a bejelentőnek e rendelkezés értelmében vett rosszhiszeműségét átfogóan, az eset valamennyi releváns tényezőjét figyelembe véve kell megítélni, így különösen:

– az a körülményt, hogy a bejelentő tudja vagy tudnia kell, hogy harmadik fél legalább egy tagállamban azonos vagy hasonló megjelölést használ a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termékek vonatkozásában;

– a bejelentő azon szándékát, hogy az említett harmadik felet megakadályozza e megjelölés további használatában;

– a harmadik fél megjelölése és a lajstromoztatni kért megjelölés által élvezett jogi védelem szintjét.

19 A Bíróság ugyancsak jelezte a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítélete 43. pontjában, hogy valamely termék forgalmazásában való megakadályozására irányuló szándék bizonyos körülmények között a bejelentő rosszhiszeműségének jellemzője lehet. E helyzet valósul meg különösen akkor, ha utólag kiderül, hogy a bejelentő a használat szándéka nélkül, kizárólag annak érdekében kérte valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozását, hogy valamely harmadik felet a piacra lépésben megakadályozzon.

20 Ennek alapján, amint a fellebbezési tanács jogosan emelte ki a megtámadott határozat 30. pontjában, a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítélet megszövegezéséből következik, hogy a fenti 18. pontban felsorolt három tényező csak példa azok közül a tényezők közül, amelyeket számításba lehet venni a védjegy bejelentőjének a bejelentés benyújtásakori esetleges rosszhiszeműségének megállapítása végett.

21 Úgy kell tehát tekinteni, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján végrehajtott átfogó elemzés keretében ugyancsak számításba lehet venni a vitatott megjelölés eredetét, a használatát a létrehozatala óta, valamint azt az üzleti logikát, amelyben e megjelölés a közösségi védjegykénti lajstromozási bejelentés benyújtásakor volt.

22 A jelen esetben kétségtelen, hogy a vitatott védjegyet 1991 óta használta az első időben a Blidsberg Investment Group BIG AB, amelynek a BIGAB védjegy a kezdőbetűit jelöli, és utána, 1999-től a beavatkozó, miután megszerezte az e védjegyre vonatkozó valamennyi jogot. Márpedig a felperes a maga részéről csak 1996-ban kezdte meg a BIGA védjegy használatát. Ezenfelül, a vitatott védjegy lajstromozási kérelmének benyújtása időpontjáig, a megjelölés nem került lajstromoztatásra sem európai, sem Benelux államoki, sem pedig nemzeti szinten. E körülmények azt bizonyítják, hogy a beavatkozó a vitatott megjelölést nem abból a megfontolt okból alkotta meg, illetve használta azt, hogy egy létező megjelöléssel való összetéveszthetőséget okozzon, és ilyen módon ez utóbbi jogosultjával tisztességtelenül versenyezzen.

23 Továbbá ellentétben azzal, amit a felperes állít, érthető üzleti szempontból, hogy a beavatkozó a vitatott védjegy oltalmát ki kívánta terjeszteni, amikor azt közösségi védjegyként lajstromoztatta. A lajstromozási kérelem benyújtását megelőző időszakban ugyanis a beavatkozó a BIGAB védjeggyel ellátott termékek esetében a forgalmát egyre több tagállamban valósította meg. Amint arra a fellebbezési tanács jogosan hivatkozott a megtámadott határozat 32. pontjában, e körülmény elfogadható okot képez, ami igazolja a közösségi védjegyre vonatkozó lajstromozási kérelem benyújtását.

24 A fentieken túl azt sem lehet a beavatkozónak felróni, hogy a használat szándéka nélkül és kizárólag azért kérte a vitatott védjegy lajstromozását, hogy valamely harmadik felet a piacra lépésben megakadályozzon, mivel az e védjeggyel ellátott termékeket az Unió számos részében forgalmazták a lajstromozás időpontjától.

25 E tekintetben lényeges kiemelni, hogy egy vállalkozás elvben jogszerűen kérheti a védjegy lajstromozását nemcsak azon áru- vagy szolgáltatáscsoportok tekintetében, amelyeket a bejelentés idején forgalmaz, hanem azon áru- vagy szolgáltatáscsoportok esetében is, amelyeket a jövőben szándékozik forgalmazni.

26 A jelen esetben egyáltalán nem bizonyított, hogy a vitatott védjegyre vonatkozó lajstromozási bejelentés, amennyiben az a 7. osztályba tartozó termékekre, többek között a darukra irányult, mesterséges lenne, és a beavatkozó részéről nélkülözné az üzleti logikát a gazdasági életben. Annál is inkább az következik ebből, amint az nem is vitatott, hogy az említett osztályba tartozó termékeket a beavatkozó forgalmazta, még akkor is, ha másik védjeggyel ellátva. Ennélfogva pusztán azon körülmény, hogy a lajstromozási kérelem ezen osztály áruira irányult, amelybe a felperes által forgalmazott áruk is tartoznak, nem olyan természetű, hogy bizonyítsa, hogy e bejelentést egyedül a beavatkozó azon szándéka motiválta, hogy a felperest megakadályozza a BIGA védjegy további használatában.

27 Továbbá a bejelentő rosszhiszeműségének megállapításához önmagában nem elegendő azon körülmény megvalósulása, hogy a bejelentő tudja vagy tudnia kell, hogy harmadik személy legalább egy tagállamban régóta használ azonos vagy hasonló megjelölést a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában (a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítélet 40. pontja). Így nem zárható ki, hogy ha a piacon több gyártó használ azonos vagy hasonló megjelöléseket a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termékek vonatkozásában, a bejelentő az említett megjelölés lajstromozásával jogszerű célt követ (a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítélet 48. pontja). Amint azt a beavatkozó megjegyezte, ez lehet a helyzet különösen akkor, ha a bejelentő a lajstromozási kérelem benyújtásakor tudja, hogy egy harmadik vállalkozás használja a lajstromoztatni kívánt védjegyet oly módon, hogy az ügyfelei körében azt a látszatot kelti, hogy az e védjegy alatt értékesített termékeket hivatalosan terjeszti, noha arra engedélyt nem kapott.

28 Az összhang hiányára alapított kifogást illetően, amely abból ered, hogy míg a beavatkozó ügyelt arra, hogy a vitatott védjegyet közösségi védjegyként oltalmaztassa, addig ezt nem tette a másik két védjeggyel, amelyeknek a jogosultja, azaz a FARMA és a NIAB védjegyekkel, még ha feltételeznénk is, hogy elfogadhatónak kellene tekinteni, noha első ízben a Törvényszék előtt hivatkoztak rá, nem fogadható el. A 207/2009 rendelet 5. cikke ugyanis, amely úgy rendelkezik, hogy közösségi védjegyoltalom jogosultja lehet bármely természetes vagy jogi személy, egyszerű lajstromoztatási lehetőséget hoz létre teljesen a védjegy jogosultjának megítélésére bízva. Ebből következik, hogy a védjegy bejelentőjének jóhiszeműségét nem lehet megkérdőjelezni pusztán amiatt, hogy ugyanez a bejelentő más védjegyek jogosultja is, és nem kezdeményezte ez utóbbiak közösségi védjegykénti lajstromozását.

29 A beavatkozó esetleges rosszhiszeműségének fennállását az a puszta körülmény sem tudja bizonyítani, hogy a beavatkozó nem lajstromoztatta a BIGAB védjegyet Benelux védjegyként, hiszen a védjegy oltalmának megválasztása akár nemzeti, akár Benelux államoki, vagy közösségi szinten kizárólag a jogosultjának a marketingstratégiájába tartozik, és így sem az OHIM, sem a Törvényszék nem jogosult egy ilyen megítélésbe beavatkozni.

30 Hozzá kell tenni, hogy védjegy bejelentője rosszhiszeműségének megítélése céljából a megjelölés által a közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt előterjesztett kérelem benyújtása időpontjában élvezett jóhírnév foka is figyelembe vehető, a jóhírnév e szintje ugyanis pontosan igazolhatja a bejelentő azon érdekét, hogy megjelölésének kiterjedtebb jogi védelmet biztosítson (a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítélet 51. és 52. pontja).

31 E tekintetben a lajstromozási kérelem benyújtásakor a vitatott védjegyet már mintegy tizennégy éve használták. Ráadásul, amint arra a fellebbezési tanács is hivatkozott a megtámadott határozat 32. pontjában, e védjegy elterjedt volt Európában a közösségi védjegykénti lajstromozását megelőző években. Ezen elterjedés megerősítette a védjegy jóhírnevét is, ami alátámasztja azt, hogy a beavatkozó törvényes üzleti érdeke volt, hogy annak kiterjedtebb jogi védelmet biztosítson, és ennélfogva nem volt rosszhiszemű a lajstromozási kérelem benyújtásakor.

32 E körülmények között nem fontos, hogy a felperes által a BIGA védjegy alatt forgalmazott termékek hasonlók-e a beavatkozó által a vitatott védjegy alatt forgalmazott termékekhez, vagy azonosak-e azokkal, hiszen mindenesetre nem bizonyított, hogy a lajstromozásnak az volt egyetlen célja, hogy akadályozza a felperest a BIGA védjegy használatának folytatásában.

33 Ugyanígy az, hogy a beavatkozó néhány héttel azután, hogy a vitatott védjegyet lajstromoztatta, felszólította a felperest, valamint egy másik társaságot, hogy hagyják abba a BIGA megjelölés használatát az üzleti kapcsolataikban, nem tekinthető a rosszhiszeműség jelének, egy ilyen kérés a védjegy közösségi védjegykénti lajstromozásához kapcsolódó előjog a 207/2009 rendelet 9. cikke alapján.

34 A felperes azon érvét illetően, hogy ő használta a BIGA megjelölést a Benelux államokban, mielőtt a vitatott megjelölést használták volna ugyanezen a területen, ez nem olyan természetű, hogy megdöntse azt a vélelmet, hogy a beavatkozó jóhiszemű volt a lajstromozási kérelem benyújtásakor. Ugyanis, még ha megalapozott is, e körülmény nem kérdőjelezi meg az a megállapítást, amely szerint a vitatott védjegyet a felperes védjegye előtt alkották meg és használták az üzleti kapcsolatokban. Egyébként pedig, amint azt a fellebbezési tanács is jelezte a megtámadott határozat 26. pontjában, elvben semmi nem akadályozta, hogy a felperes lajstromoztassa a BIGA védjegyet akár nemzeti, akár Benelux államoki, vagy közösségi szinten, és ez az, ami megvédhette volna a vitatott védjegy közösségi védjegykénti lajstromozásával szemben.

35 Végül a fellebbezési tanács azon hibájára alapított kifogást illetően, hogy a 207/2009 rendelet 12. cikkében foglalt „gazdasági tevékenysége körében – az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban [lévő] – használ[atra]” hivatkozik a rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett rosszhiszeműség meghatározása végett, azt nem lehet elfogadni.

36 Teljesen bizonyos, hogy e két rendelkezésnek eltérő tárgya van, az egyik a harmadik személynek a védjegy jogosultja felé irányuló hozzáállásáról, míg a másik magának a jogosultnak a védjegy közösségi védjegykénti lajstromozása iránti kérelme benyújtásakori hozzáállásáról szól. A fellebbezési tanács azonban mégsem követett el hibát e megközelítéssel, mivel ezt igazolja az a körülmény, hogy e két rendelkezés az üzleti életbeli tisztességtelen magatartások szankcionálására irányul.

37 Mindenesetre a fellebbezési tanács nem szorítkozott arra, hogy e megközelítést a 207/2009 rendelet 52. cikke szerinti rosszhiszeműség fogalmának értelmezése céljából alkalmazza. Ellenkezőleg, és amint a fenti 22–34. pontból következik, a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta a Bíróság által e tekintetben a fenti 9. pontban hivatkozott Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben hozott ítéletében kifejlesztett értelmezési elveket.

38 A fentiek alapján azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg a megtámadott határozat 33. pontjában, hogy még akkor is, ha a beavatkozó tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a felperes a vertikális takarmány-keverőgépek értékesítése során használta a BIGA megjelölést, a beavatkozó a vitatott védjegy lajstromozásának kérése során nem járt el rosszhiszeműen.

39 Ebből következően az egyetlen jogalapot mint megalapozatlant, valamint a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

40 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

41 Mivel a felperes pervesztes lett, őt az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően a költségek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Peeters Landbouwmachines BV-t kötelezi a költségek viselésére.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. február 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások